

Vi håber og tror på, at dansk landbrug har en glørværdig fremtid foran sig, men det får vi kun, hvis vi kan lave en sammenhængende politik, der rækker 10 år ud i fremtiden og med et bredt flertal i Folketinget bag sig. Næste prøvesten på, om regeringen reelt også har den vilje, bliver, når vi skal diskutere udmøntningen af landdistriktspolitikken. Hvis man også dér vælger et snævert flertal, synes jeg, man for alvor har gravet grøfterne dybe.

Det håber jeg ikke man vil, og derfor kunne jeg godt tænke mig som det eneste at spørge ministeren, om vi i forhold til landdistriktsstøtten kan forvente – nu har vi jo fået en ny fødevarerminister – at der vil blive indkaldt til brede drøftelser; at dér vil vi forsøge at samle Tinget om en langsigtet politik, der skal sikre et bæredygtigt dansk landbrug.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at efter debatterne i går aftes og nu i dag her i Folketingssalen om landbrugsstøtten står regeringen tilbage med et stort og stadig voksende troværdighedsproblem. Der er noget næsten farceagtigt over de argumenter, man bruger for at opretholde en landbrugsstøtte, man påstår selv at være modstander af.

Det er naturligvis heller ikke til at argumentere for, det lader sig jo ikke gøre med rationelle argumenter at blive ved med at opfinde begrundelser for at opretholde en støtte, som man påstår man er imod. Det er sådan set meget enkelt, og det bliver i stigende grad mere og mere pinligt.

Kl. 10.45

Det allermest pinlige sidste skud på dette sørgelige træ var beslutningen om, at landbruget i en situation, hvor landbrugsstøtten har nået det højeste niveau, den nogen sinde har haft, skulle belønnes med en kompensation. Fordi man ingenting har mistet, skulle man have en kompensation i form af en nedsættelse af ejendomsskatten, som oven i købet kan forudses at blive større år for år, således at den i 2007 formentlig lander på i omegnen af 400 mio. kr. Denne sidste tilvækst til landbrugsstøtteordningerne har gjort, at det hele er endt i en fuldstændig farce.

Der er intet liberalt i den politik, der føres. Jeg forstår sådan set ikke, hvordan Venstre kan opretholde ordene Danmarks Liberale Parti i sit navn, for liberalt er partiet i hvert fald ikke.

De Konservative har selvfølgelig ikke det problem, de har aldrig været liberale og kan på

den måde heller ikke beskyldes for det samme horrible hykleri som partiet Venstre.

Det, der faktisk også er tragisk ved den udvikling, vi ser, er, at de penge, der skulle have været brugt til at forbedre miljøet, til at lave en ordentlig vandmiljøplan, til at skabe natur i Danmark, nu hældes ud i meningsløse og skadelige støtteordninger.

Det er faktisk det, som er allermest trist ved den ordning, som regeringen fremlægger i dag, og det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti fremsætter. Man cementerer en udvikling, hvor de penge bortødes, som samfundet skulle have brugt til at løse de mest påtrængende problemer, vi står med i vores landbrug, nemlig en alt for stor forurening og et alt for stort pres på naturen. De penge, som samfundet har i reserve til dette formål, bortødes i form af skadelige landbrugsstøtteordninger, der bare medfører, at grundpriserne stiger og stiger, og at det bliver mere og mere umuligt i fremtiden at komme ind som ung landmand og komme i gang med et fornuftigt økologisk jordbrug i balance med naturen.

Man forspilder den chance, vi har i Danmark, for at kunne bevare naturen, for også i fremtiden at kunne bevare en produktion i landbruget på et bæredygtigt grundlag, som vi ønsker det. Det er den chance, der nu forspildes i meningsløs fortsættelse af et fuldstændig uacceptabelt støttesystem, som samtidig holder ulandene ude fra markedet og er til stor skade for de allerfattigste mennesker her i Danmark, og som også er til stor skade for forbrugerne her i Vesteuropa, der betaler alt for høje priser.

Det har vist sig, at fødevarerpriserne i Norden er helt ekstraordinært høje af årsager, som nu skal klarlægges. Det skyldes faktisk støtten. Det absurde er, at vi først betaler støtten over skatten, og så betaler vi derefter en overpris for fødevarerne, fordi vi har betalt støtte. Så vi betaler to gange på den måde for en skadelig ordning.

Der er altså ikke andet at sige, end at vi danskere simpelt hen er til grin for vores egne penge på grund af den politik, som regeringen her har lagt frem.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Når vi i Kristendemokraterne synes, at det er en god idé at rejse den her forespørgselsdebat, er det, fordi vi synes, at jo mere åbenhed der er, des bedre er det, og vi mener også, at det kunne være en fordel at drøfte tingene i en åben kreds.